

Bir felsefeci için tüm haberler dedikodudan ibarettir ve onları yazan ve okuyanlar çay partisindeki kacakarılar gibidir demiş Henry. Duygularıma tercüman olmuş.

Memleketimizin sürekli kriz halinin aptallaştırdığı çok insan var. Haber bağımlısı. Günde iki doz krizum yutmayınca kendine gelip yaşadığını anlamayan. Haber de yetmeyince *Sosyal Medya* denen gevezeliğe sardırın, haberin iki sınıf altı dedikodulara bakan, oradan, *esfel-i muhaberat* magazine dalan.

Bir de tepki falan veriyorlar. [Yanlış yazdım ama yakıştı] Başbabak şöyle demiş, Kelkabak böyle yapmış, sosyal medya da bunlarla çalkalanıyormuş. Hayatımızın orta yerindeki abullabut varlıkları yetmezmiş gibi bir de borazancılarıyla uğraşıyoruz.

Şahsen yeni gazete bana fazlasıyla hamur, tazeliğinden hemen mideye oturuveren bir şey gibi gelir hep, eski gazete severim ben, aylar geçsin ve neyin önemli olduğu görülsün, hem de anlayalım, o zaman ne yazılmış, şimdi ne olmuş ve biz buradan ne öğreniriz? Yeni gazeteden öğrendiğinizden fazlasını eskisinden öğrenirsiniz, okumayı bilerseniz.

Oyh, ama haber meraklısı insanlar; aynı haberi döndür dolaştır oku, dinle, seyret, ağzı gözü oynayan spikerlerden bir daha dinle, bir daha dinle, ben herhangi bir filmi, üzerinde çalışılmış, emek verilmiş, dert sahibi bir filmi bile ikinci defa seyredemiyorum; adam aynı haberi yirmi defa seyrediyor.